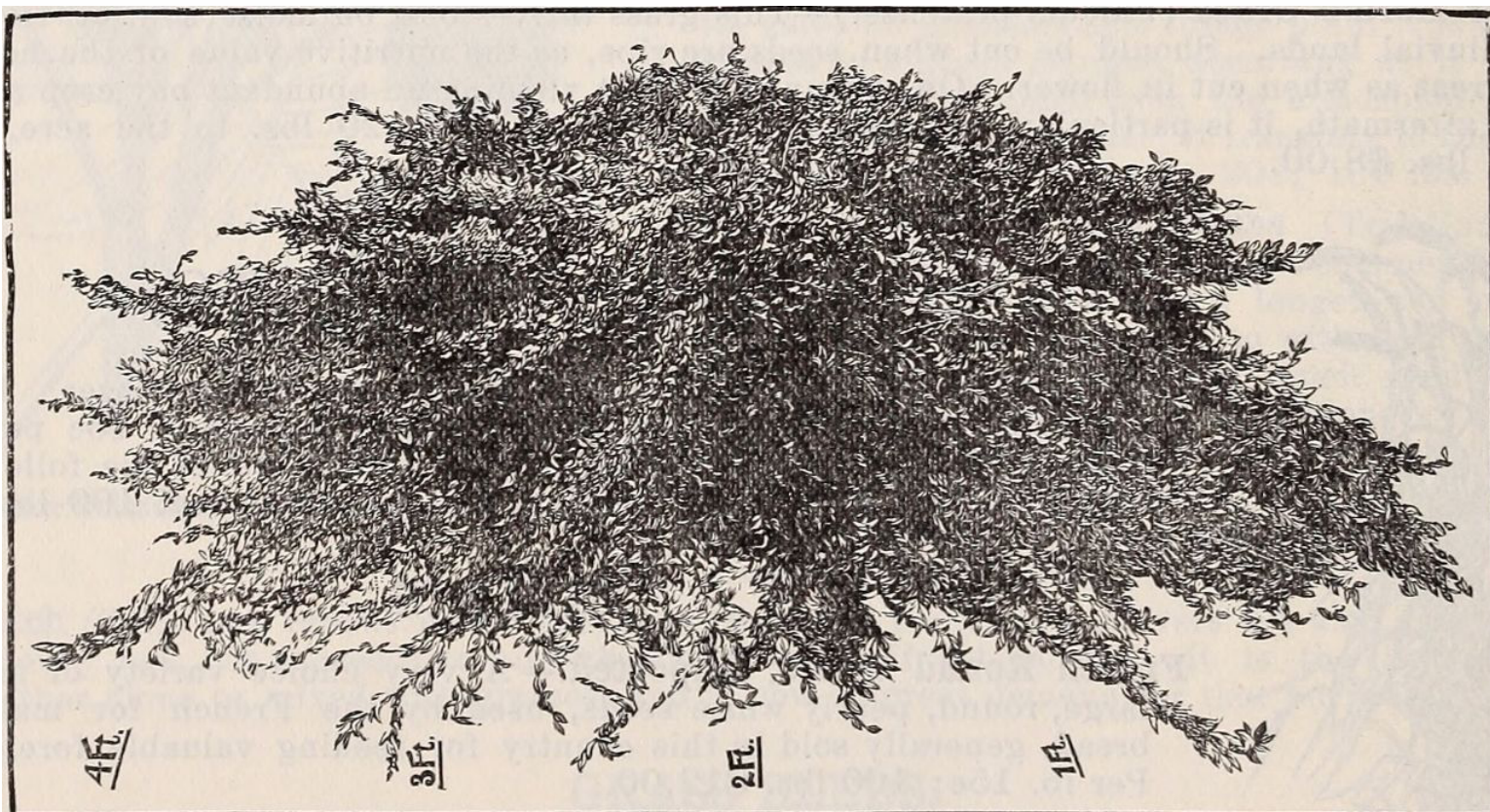

میوه کانی ژنه کهم

ن: هان کانگ

له ئینگلیزییه وه: شیار عومه ر

۱۲ ی ئایار ۲۰۲۲ چیرۆک

ئهم وهرگیرانه پیشکەشه به رۆحی شههید ماریا

ئەو كاتەى بۇ يەكەم جار پەلە شىنەكانى سەر لەشى ژنەكەمم بىنى،
 كۆتايىي مانگى جۆزەردان بوو. ئەو رۆژە گولە ئەرخەوانەكانى تەنىشت
 كابىنەى دەرگاوانەكەى سەنتەرى بەسالچووان، ھاوشىوہى زمانى قلىشاو
 وەرىبوون، پىادەش ئەو گولە سىسە سىپىانەى دەشىلا كە شوستەى
 بەردەم دەرگای چوونە ژوورەوہى سەنتەرەكەى تەنى بوو.

خۆر لەوپەرى درەوشاوەیىي خۆيدا بوو.

تىشكەكەى ھاوشىوہى قۇخىكى رەنگ تۇخ، نىشتبووہ سەر ئەرزى ژوورى
 دانىشتنەكە؛ گەردە لە ژمارەنەھاتوہكانى تەپ و تۆز و ھەلالەى جىا
 دەكردەوہ.

لەگەل ژنەكەمدا چاومان بە رۆژنامەى بەيانىانى يەكشەممەدا دەخشاند،
 تىشكى گەرمى خۆرەكەش دەيدا لە پشتم و فانىلە سىپىيەكەى بەرم.

ئەم ھەفتەيەشم، بە ھەمان شەكەتى ھەفتەكانى ئەم چەند مانگەى پيشوو
 بەرى كرد. كۆتايىيەكانى ھەفتە تا دەمەو نيوەرۆ لە جىگەدا دەمامەوہ،
 ھەمووى چەند خولەكك دەبىت بە خەبەرم. لەسەر لا لىي پالکەوتووم و بە
 ئىسراحت قاچم راکىشاوہ و ھىواش ھىواش چاو بە رۆژنامەكەدا
 دەخشىنم.

"تو خوا سەيرىكى ئەمەم بۇ دەكەى؟ نازانم ئەم پەلانە بۇ لاناچن."

بەبى ئەوہى ھىچ تىبگەم، قسەكانى ژنەكەمم وەك رايەلى دەنگىكى بىزاركەر،
 كەوتە بەرگوى. بەدەم خەيالەوہ تەماشايەكىم كرد.

پاشان ههستامهوه سهر قن و بۆی دانیشتم . پهنجهیه کم خسته سهر ئه و
دیڤه ی ده مخوینده وه، به له پی دهسته که ی تریشم چاوم هه لگۆفی. ژنه که م
کراسه که ی بهری تا لای سوخمه که ی بهرز کرده وه؛ په له یه کی شینی تۆخ
پشت و سکی داپۆشیبوو.

"ئه مه به چی وات لی هاتووه؟"

که مهری وهرگیڤا تا ئه و په له شینه زهردباوهش بینم له ئاستی ته نووره
لوچاوییه که یه وه به بربره ی پشتیدا سه رکه وتبوو، که هر به قه د مستی
ساوایه ک ده بوو، ریک ده تگوت به مهره که ب کوتراوه.

"ئێ؟ ئه مه به چی وات لی هاتووه؟" دهنگه تووره و گره که م ، له شووقه
18 پیونگیه که دا¹ دهنگی ده دایه وه.

"نازانم، وام ده زانی خۆم به شتیکیا کیشاوه و ههستم پی نه کردووه، گوتم
چه ند رۆژیکه و په له کان لا ده چن... که چی وا گه وره تر ده بن."

وهک ئه وه ی منالیک بیت و که تنیکی نابیته وه، خوی له نیگا کانم ده دزییه وه.
که میک په شیمان بووم به و جوړه سه رزه نشتم کرد، هه ولم دا ده نگم که میک
نه رمتر بکه م.

"نازاری نییه؟"

¹ پیونگ یه که یه کی پیوانه ی کورییه و بۆ پیوانی رووبه ری زهوی و مال به کار دیت و
هاوشیوه ی یه که ی پیوانه یی مه تر چوارگۆشه. هر پیونگیک 1 یه کسانه به 1.33 مه تر
چوارگۆشه، واتا 18 پیونگ یه کسانه به 59.50 مه تر چوارگۆشه.

"نا، هیچ هیچ ئازاری نییه. ئەسلەن لەسەر شوین پەلەکان هەست بە هیچ ناکەم. خۆی داخی ئەو کوشتمی."

هەر زوو ڕووخساره که تناوییه که ی گۆرا و زەرده خه نه یه کی ناسک و نامۆ که و ته سه ر لیوی. که میک یاری به لیوه کانی کرد و پرسى " ئەرى پیویست ده کات بچم بۆ نه خووشخانه؟"

چۆن شتیکی ئیزعاج جهوت لی تیک دعات، ئاوا به نیگایه کی سارد و سه ره وه سه یریکی ده موچاوی ژنه که مم کرد، ڕوخساریکی ته واو نابه له د و نامۆ. هه ستم کرد له به رده م که سیکی غه ربیدام، نه ک ئەو ژنه ی وا چوار سه له پیکه وه ده ژین.

ژنه که م سی سال له من مندالتر بوو، هەر له هه مان ئەو سه له دا پپی نایه بیست و نۆه مین سالی ته مه نییه وه. به ر له هاوسه رگیرییه که مان، کاتیک پیکه وه ده چووینه دهره وه، خه لک به رده وام وایانده زانی خویندکاری خویندنگه یه، چونکه ده موچاوی شه رمه زارکه رانه مندال دهره که وت. به لام ئیستا، نه ک هەر به خویندکاری خویندنگه ناچیت، به لکوو به هی زانکۆش ناچیت. چونکه هیلاکییه کی زۆر به ڕووخسار و چاوه دهرپه ریوه پاکیزه کانییه وه دیاره و له ته مه نی خۆی پیرتر دهره که ویت. کولمه کانی به جوړی قووپا بوون ده تگوت له قوردا چه قیوون، رهنگیان له رهنگی سیویکی نه گه یو ده چوو که تازه رهنگه سووره که ی دهره که ویت.

ئەو که مه ره ی که پیشتر وه ک په تاته یه کی شیرینی چه که ره کردوو نه رم و جیر بوو، ئەو سه که ی که ڕۆژیک له ڕۆژان لۆچی سه رنجراکیشی تیدا بوو، ئیستا به داخه وه له ڕ و لاوازن.

زۆرم له خۆم کرد تا بیرم بکه ویتتهوه که کۆتاجار کهی بووه ژنه که مم به
پووتی و له بهر پووناکیدا بینوووه. ئهوه هیچ ئه و ساله نه بوو، به لام گومانم
هه بوو له وهی سالی بهر له ویش بینییتم.

چۆن ده کریت من تیینی په لهی ئاوام له سههر له شی ئه و تاکه که سه
نه کردییت که له گه لیدا ده ژیام؟ هه ولم دا ژماره ی چرچه کانی چواردهوری
چاوی بژمیرم. دواتر پیم گوت هه موو جله کانی دابکه نییت. له شه رماندا
ئیسقانی ئه و کولمانه ی که به هوی دابه زینی کیشیییه وه ده رپۆقی بوون،
سووره له گه پان. نه یده ویست جله کانی دابکه نییت.

"ئه ی نه گه ر یه کی بینیمی؟"

به پیچه وانه ی شووقه کانی چواردهورمان که پووین یان له باخچه که یان
پارکینگی سه یاره بوو، بالکۆنه که ی ئیمه به سههر شه قامی سه ره کی
پوژه لاتدا ده پروانی. نزیکترین شووقه لیمانه وه سی شه قام دوور بوو،
هه ریه ک له ریگای سه ره کی و پووباری چونگنانیش² ده که وتنه نیوانمانه وه،
بۆیه مه حال بوو به بی بوونی ته لسکوپیکی زیره ک بتوانیت هیچ بینیت. ئینجا
جگه له وهش ئه و سه یارانه ی به خیرایی به ریگا سه ره کییه کدا رهت ده بوون،
به هوی خیرایییه زۆره که یانه وه نه یانده توانی سه رنجیکی کورتیش چیه
بیگرنه ژووری دانیش تنه که. هه ر بۆیه تیگه شتم نارازی بوونه که ی به هوی
شه رمکردنیه وه یه تی.

² چونگنانگ: پووباری چونگنانگ یه کیکه له لقه کانی پووباری هان ریقه ر و ده که ویتته
سیئولی پایته ختی کۆریا باشووره وه.

له سه ره تاي هاوسه رگيرييه كه ماندا و له كو تايييه كاني ههفته دا، ريك له هه مان ئه م ژوورهدا و له ناوه راستي رۆژدا چهند جاريك سيكسمان ده كرد. به هوي گه رمای تاقه تپروكين و ناخوشي گه لاويژه وه، هه ردوو ده رگا شووشه كه ي به ره هيوانه كه و په نجه ره كاني لاتهنيشتيشمان ده كرده وه. شي تانه ئه و شتانه مان تاقی ده كرده وه كه بو ئيمه نوي بوون، تا هيواش هيواش له شمان خوي پادهستي شه كه تي ده كرد.

دوای تپه ربووني ساليك، دووان، چيتر سه رجيتيكرن بومان شتيكي نوي نه بوو، هه ر بويه له سه رخو په روشي رۆژاني سه ره تامان نه ده ما. ئه و رۆژانه ي درهنگ ده گه پامه ماله وه به و كليله ي پيم بوو ده رگاي چوونه ژوورده وه م ده كرده وه، ده مزاني زور ده ميكه خوي ليكه وتوو؛ بويه به ته نها و به بي ئه وه ي كه س پيشوازيه لي بكات گه رماويكم ده كرد و خوم ده خزنده ژورري نوسسته تاريكه كمان، هه ركه ده رگاي ژوورده كه م ده كرده وه دهنگي هه ناسه سواري ژنه كه م هينده ي تر ته نها ي ده كردم. هه نديك جار بو ئه وه ي ته نهايييه كه م كه م بكه مه وه هه ولم دها باوه شي پيدا بكه م، به لام كه س نه يده تواني له چاوه خه والوو نه يوه كراوه كاني تيبگات، ئايا باوه شه كه مي پيخوشه يان نا. تاكه كاردانه وه ي ئه وه بوو كه په نجه نه رمه كاني به قژمدا ده هينا هه تا له شم له جووله ده كه وت.

"هه مووي؟ ده ته وي هه موو جله كانم دابكه نم؟"

پوخساري گرژ كرد، نه يده ويست بگري. ده رپيكيه ي داكه ند و لوولي كرد، پاشان كردي به توپيك و تووكه به ري پيدا پوشي.

به‌لئى، له كۆتاييدا و دواى ماوه‌يه‌كى زۆر له‌شى پرووتى ژنه‌كه‌مم له به‌رده‌م خۆرى به‌هاردا بينى.

هه‌رچه‌نده پرووتوقوت بوو به‌لام هيچ نه‌جوولام. به بينى په‌له‌ى سه‌وزى- زه‌ردباو له‌سه‌ر قوون و په‌راسوو و هه‌ردوو لاقى ژنه‌كه‌م به‌پراڊه‌يه‌ك كه پيسته سپييه‌كه‌ى به‌ينى رانيشى داپۆشيبوو، يه‌كسه‌ر ده‌هرى بووم. به‌لام، هه‌ر زوو توورپه‌يى چنگى خۆى به‌ردا و دلته‌نگيه‌كى بيخۆ جيگه‌ى گرته‌وه. بيرم كرده‌وه ئەم ژنه‌ى من هه‌ميشه‌ خه‌يالئى رۆشتوو و ئالووده‌ى خه‌وه، يه‌كيش ئەوه‌نده ئالووده‌ى خه‌و بيت، بۆى هه‌يه ئيواره‌يه‌كى زوو به‌ده‌م خه‌وه‌وه و به‌سه‌ر شه‌قامه‌كه‌دا پياسه‌ى كردبيت و خۆى به‌سه‌ياره‌يه‌كدا كيشاييت، يان له‌وانه‌يه‌ قاچى له‌ پليكانه‌ى فرياگوزارىي با‌له‌خانه‌كه‌وه ئالا بيت و كه‌وتبيتته‌ خواره‌وه.

ديمه‌نى وه‌ستانى ژنه‌كه‌م له‌به‌ر پرشنگى ئيواره‌ى به‌هاردا و شارڊنه‌وه‌ى تووکه‌به‌رى به‌ ده‌ستىكى و پرسينى ئەوه‌ى تو بليى پيوست بكات بچيت بۆ نه‌خۆشخانه، تا بليى ديمه‌نيكى كه‌ساسانه، به‌زه‌يه‌يته‌ر و خه‌ماويى بوو، به‌پراڊه‌يه‌ك وشه‌ ده‌ره‌قه‌تى نه‌ده‌هات. خه‌ميك دايجرتم كه‌ ماوه‌يه‌كى زۆر ده‌بوو هه‌ستم به‌ خه‌مى له‌و جوهره‌ نه‌كردبوو؛ ته‌نها شتتيك كه‌ توانيم بيكه‌م ئەوه‌ بوو له‌شه‌ له‌پولاولاوازه‌كه‌ى به‌ له‌شى خۆمه‌وه بنووسينم.

پيم وابوو هه‌موو شتتيك باش ده‌بيت. هه‌ر بۆيه‌ له‌و رۆژه‌ به‌هاردا، له‌شى لاوازي ژنه‌كه‌مم له‌ ئاميز گرت و پيم گوت: "ئه‌گه‌ر ئازاريان نه‌بيت، كه‌واته

گومانی تیدا نییه په له کان خویان لا دهچن. باشه تو پیشتر کوا قهت تووشی شتی وا بوویت، ئیستا بو وات لیها تووه؟" پاشان به دهم پیکه نینه وه تونه سهرزه نشتاوییه که م نه رمتر کرده وه.

له شه ویکی سهره تای هاویندا، ره شه بای گراوی خوی له گه لای دارچناره به رزه کان ئالاندبوو و گلویی شه قامه کانیش وهک ئه وهی چاوشارکی بکن تاونا تایی هه لده بوون و ده کوژانه وه. ئه و شه وه من و ژنه که م درهنگ نانی ئیوارهمان خوارد. له سهر میزی نانخواردنه که به رانه رم دانیشتبوو، پاشان دهستی له خواردن هه لگرت و که وچکه که ی له سهر میزه که دانا و ته قه ی هات. من ئه وکات په له کان سهر لاشه ییم هه ر بیر نه ما بوو.

"ئه زانی، زور سهیره... سهیرکه دیسان."

بو ئه وهی سهیری ئه و قوله له پرولاوازانه بکه م که له تیشی رته قولکورت هه که یه وه هاتبوونه دهره ره، ژنه که م گورجوگول تیشی رت و سوخمه که ی داکنه د. هه رکه بینیم له پرا ناله یه کم له دهم دهرچوو. ئه و په لانه ی به هاری پیشوو قه باره یان به قه د مستی ساوایه ک ده بوو، ئیستا هینده ی گه لای تارویه کی³ زه به لاج گه وره ن و رهنگیشیان توختر بووه. چون له سهره تای هاویندا سهیری رهنگی سهوزی ئالی لقی شو په بییه ک ده که ییت و هه ست ده که ییت له گه ل شینیکی توخدا تیکه ل بووه، رهنگی په له کان سهرزه نشتاوییه که م نه رمتر کرده وه.

³ تارو: رووه کیکیگه لاپانینا وچه گه رمه کانه وره گه که یده خوریت.

دهستم برد وبه له رزهوه شانی شینهوه بووی ژنه که مگرت، ههستم کرد
دهست له لهشی که سیکی بیگانه ددهم. تو بللی ئەم په لانه چه نیک به نازار
بن؟ ئیستا که بیری لی ده که مه وه، ئەو رۆژه دموچاویشی دهتگوت زاخاوی
شین کراوه، چۆن ژهنگی به لوعه یه کی ژهنگرتوو ئاوه که پیس دهکات، ئەو
په له شینانهش ئاوا به هه موو شوینیکی له شیدا بلاو بووبونه وه.

قژه نهرم و بریقه داره که ی پیشووی وهک گه لای وشکی تور زبر بووبون.
سپینه ی چاوی رهنگی شینیکی کالی وهرگرتبوو، دهتگوت له گه ل مه ره که بی
بیلبیله ره شه کانی تیکه ل بووه. چاوه قه تیس بووه کانی له فرمیسک،
دهدره وشانه وه.

ژنه که م راوه ستاو و به روخساریکی به ریئه وه - که به دریژیایی ئەو
سالانه ی تووشی ئەم به زمه بووبوو، ئاوا نه مدیووو - گوتی: "من چیم
به سه رهاتوو؟ بو ئوام لی هاتوو؟ به ردهوام هه ز ده که م بچمه دهره وه،
کاتیکیش دهچمه دهره وه و تیشکی خوړ لیم ده دات، ریک پر به دل هه ز
ده که م هه موو جله کانم دابکه نم. ده لیلی جهسته م خوړی داوای ئەو شته ئەکات.
پیژی به رووتی چومه سه ر بالکونه که و لای جله شوره که دا وه ستام. نازانم
که س بینیمی یان نا، راسستییه که شی به لامه وه گرنگ نه بوو که س بمبینی،
دهتگوت شیت بووم!"

به بیدهنگی دانیشتبووم و ته ماشای به شی سه ره وه ی له شه له پولاره که یم
ده کرد کاتیک به ره و پییریم دههات، به دردوئگییه وه یاریم به و دوو چیله که یه
ده کرد که به دهستمه وه بوون بو خواردن. پاشان دریژه ی پیدا و گوتی:
"ئاره زووی خواردنیشم نه ماوه، ته نانهت ناتوانم له رۆژیکدا نیو قاپ برنج

ته‌اوو بکه‌م، له جاران زیاتر ئاو ده‌خومه‌وه. هه‌ست ده‌که‌م له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نان ناخوم، ترشه‌لۆکی گه‌ده‌م ده‌رنادریت. ئه‌گه‌ر زوریش له خوم بکه‌م بو خواردن، ئه‌وا باش هه‌رسی ناکه‌م و دووباره‌هه‌لیده‌هینمه‌وه. "وه‌ک بیچووه سه‌گی‌ک که له زنجیره‌که‌ی کرابیته‌وه، که‌وته سه‌ر ئه‌ژنۆ و سه‌ری خسته سه‌ر رانم. به‌ دلنیا‌یی‌یه‌وه ئه‌وه ئه‌و نییه‌ بگری؟

که‌چی دلۆپیکی گه‌رم و ته‌ر که‌وته سه‌ر به‌شی خواره‌وه‌ی بیجامه‌که‌م.

"ده‌زانی چۆن هه‌ستیکه‌ کاتیک له رۆژیکدا زیاد له چه‌ند جاریک برشیته‌وه؟ وه‌کوو وابی نه‌خۆشی ریباریت هه‌بی، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر به‌ ریگاشه‌وه نه‌بیته؛ مه‌حاله‌ بتوانیت ریک و ره‌پ به‌ پیوه‌ بووه‌ستیت، ده‌بیته به‌ قه‌مبوری بسوورپیته‌وه. ژانه‌سه‌ره‌که‌شی له‌و لاره‌ بووه‌ستیت، ده‌لی چاوی راستت کون کراوه. شانته وه‌ک ته‌خته ره‌ق ده‌بیته، له‌سه‌ر شوسته و له‌بن دره‌خته‌کانی سه‌ری جاده‌دا، ترشی زه‌ردباوی گه‌ده‌ت ده‌رده‌ده‌یته‌وه..."

گویمان له‌ گیزه‌گیزی می‌شووله‌یه‌ک بوو، به‌ ده‌وری روناکی گلۆپه شیریه‌که‌دا ده‌سووراپیه‌وه. له‌ژیر هه‌مان ئه‌و روناکییه‌ به‌هیزه‌دا، ژنه‌که‌م که‌ په‌له‌که‌ی سه‌رشانی به‌ قه‌د گه‌لای دره‌ختیکی کاتالپادا⁴ ده‌بوو، توانی نوزه‌ی له‌به‌ر ببریته و بیکوژیته.

"برۆ بو نه‌خۆشخانه" چاوم برییه‌ رۆخساری ژنه‌که‌م و پیم گوت "به‌یانی، یه‌کسه‌ر بو به‌شی پزیشکی هه‌ناو برۆ."

⁴کاتالپا: ره‌گزیکه‌ له‌ ره‌گه‌زه‌کانی دره‌ختی گولی و سه‌ر به‌ خیزانی بیگونیانه و له‌ ناوچه‌ی گه‌رمدا ده‌روویت.

پوخساری چهور و پهلاوی بووبوو. پهنجه پانهکانم هیئا به ناو قژه زبر و بژهکهیدا و به ریچهوه زهردهخه نهیه کم بو کرد و پیم گوت: "ئاگات له خوت بیت چون دهرویت، با دووباره وات لی نهیه ته وه. خو مندال نیت، خوت بکیشی بهم شته که و بهو شته که دا."

بهدهم هه نسک کیشانه وه که وته زهردهخه نه، ئه و دلویه فرمیسه که ی له سه ر قه راغی لیوی له نگه ری گرتبوو، خلور بووه وه و که وته خواره وه.

۳

پهنگه بپرسن ئایا ژنه که م که سیکی گرینوکه؟ نه خیر، هه رگیز. بیرمه که یه که م جار له بهرده ممددا گریا ته مه نی بیست و شه ش سال بوو.

وهک هه ر کچیگی گهنجی تر دهتتوانی زور به ئاسانی بیخه یته پیکه نین، قاقای پیکه نینه که ی تونیک ناسک و هیمنیه کی کاملانه ی تیدا بوو که له گه ل پوخساره مندالکاره کهیدا یه ک نه ده هاته وه. هیشتا بیرمه ئه و کاته ی بو یه که م جار گویم له له رینه وه ی ئه و دهنگه بوو، ئه و کاته بوو که پیی گوتم: "رقم له ژیا نه له نیو باله خانه به رزه کانی سنوگی دونگدا."

"ههسته که م له م شوینه دا وشک ده بمه وه و ده مر م. حه وت سه د هه زار که س ترنجاونه ته یه کتری. رقم له بینای چوونیه ک، مه تبه خی چوونیه ک، سه قفی چوونیه ک، توالتی چوونیه ک، بانیو، بالکون و بالابه ره چوونیه که کانیانه، رقم له پارک، دووکان، په رگه ی پیاده و ته واوی شوینه کانی تریشه ... رقم له هه موو شتیکیانه."

چون مندالیکى لاسار هیور دهکەیتەوه، ئاوا وهلامم دایهوه و گوتم "ئەم قسانەت لە کوێوه هیئا، همم؟" ئەوهندهی سهرنجم لهسهه دهنگی نهرمى ژنهکهه بوو هینده ئاگام لهوه نهبوو که بهراستی چیی دهلیت و باسی چی دهکات. "خرایی ئەوه له چی دایه، خه لکیکی زور له نزیک یهکتیرییهوه بژین؟".

کهمیک پرووی خومم گرژ کرد و سهیریکی چاوه گهش و بریقه دارهکانیم کرد.

"من ههمیشه وا راهاتبووم له جهرگهی شار و رابواردندا ژوور بهکری بگرم. ههرجاریک مالم بگواستایهتهوه ئەوا تهنها بو ئەو شوینانه دههگواستهوه که جمهه دههات له خه لک، شوینیک دهنگی موزیک شهقامهکانی تهنی بیت و جادهکانی به سهیاره قهپات بوویت و دهنگی هورپینیان بگاته ئاسمان. له ژینگهیهکی وادا نهبووايه نهدهتوانی بژیم. چونکه نهدهتوانی بهرگهی تهنایی بگرم." هههچهنده به پشتی دهستی ئەو دلۆپه فرمیسهکانهه دهسپری که دهکهوتنه سهه گونای، بهلام گریانی نهدهگرسایهوه. "ئیتتر تووشی ههزار دهرد و نهخوشیی درێژخایهن دهیم و دهمرم. ناتوانم له قاتی سیانزهوه بیمه خوارهوه، ئیتتر ناتوانم بچمه دهرهوه."

"ئەم ههموو بینه و بهردهیه چییه؟" بهجدی ناخوشت کرد.

له سالی یهکهمی مانهوهمان لهه شووقه بهرزهدا، ژنهکهه زوو زوو نهخوش دهکوت. ئاخه ئەو به ژینگهه سرروشتی ناوچه بهرزهکانی سیئول راهاتبوو، جهستهه نهیدهتوانی خوی لهگهه سیستهمی گهرمی ناوهندی و نهگوری شووقهه بگونجینیت. زوو زوو پهستانی خوینی دادهبهزی، پوژانه

تەنھا يەكجار بەسەر ئەو لىژايىيەدا سەر دەكەوت كە دەيگەياندە ئەو چاپخانىە بچووكەي بە مووچەيەكى كەم كارى تىيدا دەكرد.

هەرچەندە دواتر وازى لە كارەكەي هينا، بەلام هۆكارى وازهينانەكەي هاوسەرگىرييەكەمان نەبوو. لە راستيدا وازهينانەكەي راستەوخو دواي ئەو بوو كە من بوچوونى خووم بە شيوەيەكى زور كوونكرييتى لەسەر هاوسەرگىرى دەربرى. ژنەكەم پلانى ئەوہى هەبوو، هەموو ئەو پارانەي لە مووچەي مانگانە، هەژمارى خانەنشيني و ئەوہشى كە بەهوى كارى زيادەوہ لە كوتايىي هەفەتەدا دەستى كەتبوو و كوى كردبوونەوہ، بەكار بەينيت تا ولات بەجى بەيليت.

ئىوارەي ئەو رۆژەي كە نامەي دەستلەكار كيشانەوہكەي رادەستى سەرپەرشتيارەكەي كرد، گوتى "دەمەويت برۆم و هەندى خوينا تازە بو دەمارەكانى لەشم بدۆزمەوہ." دەيگوت، دەيەويت ئەو خوينا پيسەي كە وەك دوومەل لەنيو دەمارەكانيدا مەيبوہ دەر بەينيت و سيبە ماندووەكانى بە هەواي تازە بشواتەوہ. هەر لە مندالييەوہ ژيان و مردنيكى ئازادانە تاكە خەونى ئەو بوو؛ هۆكارى ئەوہى كە تا ئىستا خوى گرتووہ لەبەر ئەوہ بوو كە هيشتا كاتەكەي گونجاو نەبوو، بەلام پيى وايە ئىستا بەشى ئەوہندە پارەي كو كردووہتەوہ تا خەونەكەي پى بەدى بەينيت. پلانى ئەوہى هەبوو كە يەكەم جار ولاتيك هەلبژيريت و شەش مانگيك يان پتر لەوى بمينيتەوہ و پاشان بو شوينيكى تر بگوازيتەوہ، دواتر شوين لەسەر شوين بگوريت. زەردەخەنەيەكى تەمەلانەي كرد و گوتى "دەمەويت پيش ئەوہى بمرم برۆم. دەمەويت بو ئەوپەرى دونيا برۆم و تا رادەي مەحال دوور بکەومەوہ."

به لام له بری ئه وهی ئه و پارهیهی کۆی کردبووه وه له رۆشتندا بۆ ئه و په پری
دو نیا به کاری بهینیت، هه مووی خسته نیو پیشه کیی ئه م شووقه یه و
تیچووی ئاههنگی هاوسه رگی ریه که مان. له هه مووی سه یرتر ئه وه یه هه موو
ئه م شتانه ی له یه ک دیڤی کورتدا ر وون ده کرده وه و ده یگوت، ئه و بۆیه
وای کردووه "چونکه ناتوانیت له من جودا ببیته وه." تۆ بلیی ئه م خه ونی
ئازادییه ی چه نیک به لاره گرنگ بوویت؟ به و پییه ی که زۆر به ئاسانی
دهستی لیه لگرتووه، ده بیت خه ونیکی زۆر پر و پووچ بوویت.

پیم وایه مه سه له که هه مووی جگه له وه همیکی ناواقعی و رۆمانسی زیاتر
هیچی تر نه بووه، چونکه ئه و پلانانه ی ئه و داینابوو ریک له پلانی مندالیک
ده چوو که بۆ چوونه سه ره مانگ دایر شتیت. به دلنیا پییه وه دیاره، خۆی
درکی به هه موو ئه م شتانه کردووه بۆیه ده سته ردار ی بووه. راستیه که ی
منیش هه ستم به شانازییه کی زۆر ده کرد که بوومه ته هۆکاری ئه وه ی
ژنه که م درک به م راستاندنه دره نگه خته بکات.

کاتیک ژنه که مم بینی ر وومه تی به ده رگا شووشه که ی بالکونه که وه
نوساندبوو، شانه باریکه کانی هاوشی وه ی گه لای سیسی کاهو به ملالولایدا
داچۆر ابوون و ته ماشای خیراییی ئه و سه یارانه ی ده کرد که به شه قامه که دا
ر هت ده بوون، خه ریک بوو دل م بوه سستیت. به لام ده مزانی شی وازی
وه ستانه که ی په یوه ندی به و ئیش و ئازاره به رده و امه وه هه بوو که هه بیوو.
نوزه ی له بهر برابوو، دهنگی نزمی هه ناسه ی تاکه هۆکار بوو وای لی
ده کردی هه ست بکه ی زیندوووه. ده تگوت دوو باسکی نادیار له شانی ئالاره
و به زنجیریکی نادیاریش توپیکی ئاسنی گه وره ی لی به ستراره تا نه هیلیت
تاکه یه ک ماسوولکه ش چییه بجوولیت.

هه‌میشه له نیوهی شه‌ودا و کاتژمیره‌کانی به‌ره‌به‌یانداندا، گرمه‌گرمی کارپیکردنی مه‌کینه‌ی تاکسی و ماتۆر له شه‌قامه‌چۆله‌کانی به‌ره‌به‌یانداندا، ژنه‌که‌می خه‌به‌ر ده‌کرده‌وه و به‌بیزارییه‌وه ده‌یگوت: "ئه‌لێی جاده‌کان په‌له‌تریانه له سه‌یاره‌کان، توخوا سه‌ر جاده و ئه‌م شووقه‌یه‌یه‌ه‌رقی چیه‌یه‌." هه‌رچه‌نده له‌گه‌ڵ دوورکه‌وتنه‌وه‌یان ده‌نگی مه‌کینه‌کان که‌متر ده‌بوونه‌وه و ئه‌ویش دووباره‌ خه‌وی له‌ ده‌که‌وته‌وه، که‌چی پوو‌خساره‌ شیرینه‌که‌ی په‌نگی مردووی له‌ ده‌نیشت.

شه‌ویک له‌و شه‌وانه، وه‌ک ئه‌وه‌ی خه‌ون ببینیت به‌ده‌م وپینه‌کردنه‌وه و به‌ ده‌نگی نووساوه‌وه ده‌یگوت؛ "ئه‌وه‌موو شته، له‌ کوپوه‌هات... به‌ره‌وه‌ کوئ پرا ده‌که‌ن؟"

٤

ئێواره‌ی دواتر، هه‌رکه‌ ده‌رگای پێشه‌وه‌م کرده‌وه و پیم نایه‌ ژووره‌وه، سه‌هیر ده‌که‌م ژنه‌که‌م به‌ پێی په‌تی له‌ودیه‌ ده‌رگاکه‌ وه‌ستاوه‌ تا به‌خیره‌هاتنه‌وه‌م بکات؛ به‌ خۆم گوت به‌ دنیاییه‌وه له‌ دالانه‌که‌وه‌ گوئی له‌ ته‌په‌ی پیم بووه. نینکۆکه‌ درێژه‌کانی قاچی که‌ ده‌بوو رێکی بکردنایه‌ و نه‌یکردبوو، سپی ده‌کرده‌وه.

“ چیه‌یان پێ گوتی له‌ نه‌خۆشخانه‌؟ ”

به بی ئه وهی وه لامم بداته وه، به بیدهنگی ته ماشای ده کردم کاتیک پیلاره کانم داده کهنه، پاشان رووی وهرگیرا و ئه و تاله بژانهی قژی که که وتبوونه سهر گونای و بیزاری کردبوو، خسته پشت گوئییه وه.

به خۆم گوت، ئه و پوخساره ده ناسمه وه. هیشتاش له بیرمه که چۆن و که ی بو یه که م جار به یه کتربیان ناساندین، دوا ی ئه وه ی سهر پهرشتیاری کاره که م که له و بهینه دا رۆلی نیوهندی دهگیرا به ته نهها به جیی هیشتین، بیدهنگییه کی ئارام بالی کیشا به سهرماندا و منیش پهریشانانه ته ماشای پوخساری پر له نهینی و ئالۆزی هاوسه ری ئایندهم ده کرد. له پوخسارییدا وا پیده چوو خه یالی له شوینیکی زۆر دوور و نادیار بیت. ئه و پوخساره ی که له نیگای یه که مدا خوین سارد و بیتام دهرده که وت، به لام من توانیم ناخافلی بو ته نهایی تیندا بخوینمه وه؛ له رواله تدا که سیکی ته واو جیاواز دهرده که وت، ههر ئه مه ش ئه و باوه رهی لا دروست کردم که ئه م که سه له من تیده گات. دواتر هه مان برّوا و ئه و مه شروبه شی خواردبوومه وه، وایان لی کردم دان به هه موو شتیکیا بنیم و به دریژیایی هه موو ژیانم ته نهها بم. ئه و ژنه بیست و شهش ساله ی که ده بووه هاوسه ری ئایندهم، به ره و ئاسوئییه کی دوور رووی وهرگیرا و هه مان ئه و پوخساره سارد و خه ماوییه ی نیشان دام که که میک له مه و بهر بینیم.

“خۆ چوویت بو نه خوشخانه، وانیه؟” که می سهری له قاند. تو بلایی له بهر ئه وه رۆشتبی تا نه خوشییه که ی بشاریته وه یان له من تووریه و شتیکم کردووه؟

”ده دهی، تکایه، قسه م بو بکه. دکتور چی پی گوتی؟”

گوتی "هیچ نییه." وه لامه که ی زیاتر له هه ناسه دانه وه دهچوو وهک له دیرپکی تهواو. دهنگی ترسناکانه نزم بوو.

لهو بینینه ی به که م جارماندا، ئەو شته ی زۆر سه رنجی راکیشام تییذا، دهنگی بوو. هه رچه نده به راوردیکی بیمانایه، به لام دهنگی ده یخسته مه بیرى میژیکی شووشه ی بریقه دارى چا؛ یه کیک له و که لوپه له قه شه نگانه ی نیومال که بۆ میوانیکی زۆر گرنگ نه بیته دلته نایه ت ده ریبه نیته، ئەگه ریش ده ریبه نیته ئەوا باشترین جووری چا له جوانترین جووری کوپدا نه بیته له سه ری دانانیته.

ئەو شه وه، ئەو دانپیدانانه ی من له ده مم ده رچوو به هیچ جوړیک ژنه که می وه په س نه کرد، به لکوو، به و ئاوازه ی هه میشه له تونی ده نگیه وه ده هات وه لامیکی زۆر ریالیستانه ی دامه وه. گوتی: "منیش، نامه ویت هه موو ژیانم له یه ک شویندا به سه ر به رم."

دواى ئەوه، باسى گولم بۆ کرد. پیم گوت خه ونم دیوه و له خه ونمدا، بالکونه که مان به ئینجانیه گه وره ی گوله کاهوی سه وز و ریحانه ته نرابوو. له هاویندا، گولی بچووک بچووک له شیوه ی کلۆ به فر له سه ر گوله ریحانه کان خونه یان ده کرد و له مه ته خه که شدا پاقله م پروانده بوو. ژنه که م که له وکاته وه به گومانه وه چاوی تی بریبووم، وهک ئەوه ی بلیت، ئەم بابته تی گول و شته زۆر له منه وه دووره، زه رده خه نه یه کی کرد. هه ولم دا ئەو زه رده خه نه جوانه روخساری جینه هیلیته، هه ر بۆیه دووباره گوتم "من به دریژیی هه موو ژیانم، ته نها بووم."

دواى ئەوه ی هاوسه رگیریمان کرد، وهک چۆن ریکه وتبووین، ژماره یه ک ئینجانیه گولم بۆ سه ر بالکونه که کری، به لام که سه مان نه مانته وانی

خۆشەوېستى خۆمان بۇ گۈلەكان بسەلمىنىن. ھۆكارەكەى ھەرچىيەك بوويىت، تەنانت ئەو گۈلانەشى كە لە بنەچەدا بەھىز و پتەو بوون و جگە لە چەندجاريكى كەم ئاودان ھىچ خزمەتتىكى تىرى نەدەويست، ھەر زوو بەبى ئەوھى يەك تاكە تۆويشمان بدەنى وشك دەبوونەوھ و دەمردن.

ھەريەكە و قسەيەكى دەکرد، يەكى دەيگوت لەبەر ئەوھى شوقەكەتان زۆر بەرزە و لە وزەى زەويىە دوورە؛ يەكىكى تر دەيگوت ھەموو پووەك و درەختەكانمان بۆيە مردوون چونكە ئاو و ھەواكەيان خراپ بوو. تەنانت پىيان دەگوتىن كە ئيمانمان بەشى پىويست پتەو نىيە تا بتوانىن زىندەوھريكى پى بەخىو بكەين، بەلام ھىچ راستىيەك لەو قسەيەدا نەبوو. ئەو مامەلە دلسۆزانەى كە ژنەكەم لە خۆتەرخانكردنىدا بۇ خزمەتى گۈلەكان پىشكەشى دەکرد لە سنوورى ھەموو چاوەروانىيەك بەدەر بوو. وشكبوونەوھى گۈلە كاھويەك و رىحانەيەك بەس بوو بۇ ئەوھى نيوھى پۆژەكەى نووقمى نائوميدي و بيتاقەتى بيت، ئەمە خۆ ئەگەر بەتەيە و گۈلىك تۆزى درەنگتر وشكى بكردايە، ئەوا بەردەوام بە دەوریدا دەسووراپايەوھ و بە دەنگىكى ناسك ئاوازی بۇ دەچرى.

نازانم ھۆكارەكەى چى بوو، بەلام ئىستا جگە لە خۆلى وشك، ھىچ شتىك لەو ئىنجانە لاكىشەبىيانەى نىو بالكۆنەكدا بوونى نىيە. سەرم سوورپمابوو، ئەو ھەموو پووەكە مردووە چىيان لىھات؟ ئەى چى دەربارەى ئەو پۆژە باراناوبىيانەى كە ئىنجانەكانم دەخستە سەر قەراغى پەنجەرەكان تا تىر ئاوى باران بخۆنەوھ، ئەو پۆژانە چىيان بەسەرھات؟

به پيچه وانهي گوله كانه وه كه ئه گهر كه ميكيش بووييت به هوي باراني به خور
 خويان و گه لاكانيان ده بوو ژانه وه، به لام وا پيده چوو ژنه كه له دوخيكي
 قوولي دلته نگيدا به ره و وشكيو ونه وه بچييت. سه يريكي مني كرد و گوتي "با
 پيكه وه بروين بو شوينيكي دور، مه حاله بتوانين له شوينيكي ئاوا
 خنكي نه ردا بژين." به ده سته لاوازه كاني گه لاي كاهو وه كه ي داپوشي تا
 نه يه ليت باران لي بدات، دواتريش به ره و به شي سه ره وه ي بالكونه كه
 رايكيشا و گوتي: "ئه م بارانه پيسه." چاوه كاني به دواي ره زامه ندي مندا
 ده گه را، "ئه لي چلمي ره شه." تفيكي كرد و به رده وام بوو، "ئه مه به س پي
 ده وترئ ژيان، ئه گينا كوي له ژيان ده چي؟" قسه كاني وه ك قسه ي كه سيكي
 سه رمه ست كه دهنگي پره له نه ياري به رده وام بوو، "ئه م ولا ته له ناوه وه
 گه نيووه! مه حاله هيچ شتيك لي ره گه شه بكات، نابينييت؟ نابينييت... له م
 شوينه خنكي نه ره و له نيو ئه م ژاوه ژاوه دا چون گيرمان خوار دووه؟!"

ئيتر نه مده تواني له وه زياتر به رگه ي بوله بوله كاني بگرم.

نه مده تواني به رگه ي ئه و هه موو توانجه زبر و ره قانه بگرم، چونكه كويرانه
 ئه و خو شبه ختبيه ناجيگيره نوييه ي كه دروستم كردبوو وردوخاش ده كرد؛
 توانجه كاني ئه وه نده ناخوش بوون ده تگوت ئه و وشانه به س بو ئه وه يه
 خويني كو سپيكي كوني كه پتکراو له له شه نه خو شه كه يه وه برژينييت. "ئاده ي
 پيم بلئ، چ شتيك خنكي نه ره؟" ئه و ئاو و بارانه ي له مشتي ده ستمدا كوم
 كردبووه وه كرد به سه روگو يلا كيدا، "چي خنكي نه ره؟ ئاده ي كامه ژاوه ژاو؟"

ژنه كه م نوزه يه كي هيواشي كرد و به ترسه وه ده موچاوي سپري. بارانه كه
 گه شته ئه مديو شووشه ي بالكونه كه و ده موچاوي منيش ته ر بوو. ئه وه نده م

نه زانی ئینجانەى سەر قهراغى په نجه ره که که و ته خواره وه و له باره
تیزه که یدا چه قى به قاچى ژنه که مدا و پاشان دای به ئه رزه که دا. سوآله تى
ره ق و توپه له قور که و ته سەر جله کانی ژنه که م و پى په تيبه کانی. دانه و بيه وه
و به هر دوو دهستى قاچه برينداره که ی گووشى و ليوى خواره وه ی خوى
گهست.

گهستنى ليوى خوويه کى له ميژينه ی ژنه که م بوو؛ ته نانه ت پيش ئه وه ی
هاوسه رگيريش بکه ين، هه رکاتيک تووره بوومايه يان دهنگم به رز
کردايه ته وه هه مان خووى دووباره ده کرده وه. پیده چوو گهستنى ليوى له
پیکهستنى بيرکردنه وه کانيدا يارمه تى بدات، چونکه دواى که ميک بيرکردنه وه
دهستى ده کرد به وه لامدانه وه ی ئه و شته ی که من ده مگوت يان ده مکرد و
له سه رخو و به شيويه کى لوجيکيانه خاله کانی روون ده کرده وه. به لام
دواى ئه و رووداوه ی سەر بالکونه که، تاکه کاردانه وه يه ک که له ژنه که مم
بينى گهستنى ليوى بوو. له دواى ئه و پوژه وه هه رگيز جاريکى تر
مشتومرمان نه کرده وه.

"يانى دکتور گوتى، هيچ کيشه يه کت نييه؟! چاکه تى قاته که مم داکنه، به لام
ژنه که م ليى وهرنه گرتم. ههستم به يه ک پارچه ماندوویتی و ته نهايى کرد.
هيشتا رووى له وديو بوو، کاتى دووباره گوتيبه وه: "دهليت ناتوانيت هيچ
کيشه يه ک له له شمدا بدوزيته وه."

ژنه کهم، ئەو تۆزه قسه یه شی جارن ده یکرد، ورده ورده ئەویشی نه ما. هه تا یه کئ قسه ی له گه ل نه کردایه، هیچی نه ده گوت؛ ئەو کاتانه شی که وه لامی شتیکی ده دایه وه یا سه ریکی ده لقاند یان باید هدا. هه ندیک جار بو ئەوه ی وه لامم بداته وه ده مقیراند، که چی زور بیباکانه وه پرووی ده کرده شوینیکی نادیار و هه ر وه لامی شی نه ده دامه وه. دۆخی ئالۆز و خراپی له شی ژنه کهم به جوړیک ته شه نه ی سه ندبوو، که ئیستا زور به ئاسانی له ژیر تیشکی کزی گلۆپیکی شیریییدا درکی پی ده کرا.

ماده م دکتور پی گوتوو هه یچ کیش ه یه کی نییه و هه موو شتیکی باشه، که واته به دلنیا یییه وه، ژنه کهم به ده ست نه خوشیییه کی جهسته یی وه ک گه ده یان ریخۆله وه نه یده نالاند به لکوو خه مخواردنی بو شتیکی تووشی ئەو دۆخه ده روونییه ی کردبوو. به لام بو خاتری ئاسمان ده بیته خه می چی شتیکی بوو بیته؟

سئ سالی رابردووی ژیانم، خوشترین و ئاسوو و ده ترین ساله کانی ته مه نم بوون. کاره کهم زور زه حمه ت نه بوو، له ولاشه وه به به خت بووم، چونکه خاوه ن مال داوای زیاده کردنی کرپی شووقه ی نه ده کرد. سولفه ی شووقه کهش خه ریک بوو ته واو ده بوو، ئەمه جگه له وه ی راسته ژنه کهم زور سه رنجراکیش نه بوو، به لام هه موو ئەو شتانه ی تیدا بوو که من ده مخواست له هاوژینیکیدا هه بیته.

خۆشبهختىم، ھاوشىئەى ئاوى گەرمى نىو بانىئۆيەكى قول، بەھىئاشى
لەملاولاي بانىئۆكەو شەپۆلى دەدا و جەستەى ماندوومى لەباوەش دەگرت.
تۆ بلىي كىشەى ژنەكەم چى بوويىت؟ نەمدەتوانى لەو شتە تىيگەم كە چۆن
دەكرى مرۆف ھىندە پەرۆشى شتىك بىت و بەو جۆرە كار بكاتە سەر
دۆخى دەروونى و نەخۆشى بخت. ھەرچارى ئەو پرسىيارەم لە خۆم
بكردايە، كە ئايا ئەم ژنەى من مافى ئەوەى ھەيە ئاوا من تووشى تەنيايى
بكات، رقتىكى بىئەندازە دايدەگرتەم و ھەك چىنيك تەپ و تۆزى نىشتوو لە
خۆمى جيا دەكرەمەو.

رۆژى يەكشەممەى دواى ئەو و رۆژىك بەر لە سەفەرە يەك ھەفتەبىيەكەى
من بۆ دەروەى ولات بە مەبەستى كار، دەمەوبەيانىيەكەى سەرم ھەلپرى
و سەيرم كرد ژنەكەم لەسەر بالكۆنەكە جل ھەلدەخات. ئىستا ئىتر پەلە
شىنەكانى سەر لەشى بەشى زۆرى قۆلى داپۆشيبوو، بە جۆرىك لەنىو ئەو
ھەموو شىنايىيەدا، پىستە سىپىيەكەى خۆى بووبوو پەلەى سىپى بچووك
بچووك. ئاھىكم ھەلكىشا.

بە سەبەتە بەتالەكەى دەستىيەو ھاتە ژوورەو ھەو بۆ نىو ژوورى دانىشتنەكە،
بەردەمىم گرت و پىم گوت جلەكانى دابكەنىت. رازى نەبوو دايانكەنىت،
بۆيە خۆم تىشىرتەكەى بەرىم داكەند. شانىكى بەتەواوى بۆ شىنيكى تۆخ و
تارىك گۆرابوو.

ههنگاوێك چوومه دواوه و ته ماشايهكي تری لاشههيم كرد. توکی بنبالی هه مووی رووتابوهوه، گۆی مه مکی كه پیشتر نه رم و توند بوو، ئیستا شینایی لیوه دههاته ده ری.

"ئه مه وانابیت. ئیستا ته له فون بو دایکت ده که م."

هاواری کرد و گوتی "نا، نا توخوا مه یکه، خۆم ده یکه م." وشه کانی به جوړی گو کرد، ده تگوت زمانی خو ی ده جویت.

" بچو بو نه خوشخانه ، تیده گه ی؟ بچو بو لای دکتوریکی پیست. نا، برۆ بو نه خوشخانه ی گشتی." به کاوه خو سه ریکی بو له قاندم. "خۆت ده زانی کاتم نییه له گه لتدا بيم. له شی خۆت باش ده ناسی، بویه ده بیت ئاگاداری بیت، باش؟"، دووباره به بیدهنگی سه ری له قانده وه. "گویم لیبگره. زوو په یوهندی به دایکته وه بکه." به ردهوام بوو له سه ره له قانندن و گه ستنی لیوی. تو بلای سه ره له قانده که ی ئاماژه بیت بو ئه وه ی گویم لی ده گریت؟ به دلنیا یییه وه قسه کانم له م گوی چوونه ته ژوور و له وی تر هاتوونه ته ده ر؛ چونکه ده مزانی هه ر له ژووری دانیشتنه که وه ک بسکیوتیکی هه رزان له کۆشی ده که ویتته خواره وه و ورد و خاش ده بیت.

6

له گه ل کردنه وه ی ده رگا که دا زهنگی بالابه ره که لی دا. به جاننا قورسه که ی ده ستمه وه به نیو دالانه کدا رهت بووم و گه شتمه به رده م ده رگای شووقه که مان، له جه ره سه که م دا. هیچ وه لامیک نه بوو.

گویم نا به ئاسنی ساردی دەرگاگه وه تا بزانی جهره سه که مان ئیش دهکات، دووباره لیم دایه وه، کردم به دوو جار، سی جار، چوار جار؛ هه رچه نده به هوی ئه ستووری دەرگاگه وه وا دهرده که وت دهنگه که له شوینیکی زور دووره وه بیت، به لام گویم لی بوو ئیشی ده کرد. جانتا که م پالدا به دەرگاگه وه و ته ماشایه کی کاترمیره که م کرد. کاترمیر هه شتی ئیواره بوو. راسته، ژنه که م خهوی زور قورسه، به لام ئیستا کوا کاتی خه وه! زور زوه.

زور شه که ت بووم و هیچیشم نه خوار دبوو. بهس ئه م جار ه ویستم کلیله که ی گیرفانم دهر نه هینم، ئه وه تا نایکاته وه.

به خومم گوت پیده چی ته له فونی بو دایکی کرد بیت و پیکه وه چووبن بو نه خوشخانه، یاخود چووه بو مالی خزمه کانی له دهره وه ی شار. که چی که چوومه ژووره وه، سهیر ده که م نه عل و کاله و پیلاره که شخه کانی له و ناوه دا که وتوون. بویه زانیم له ماله. پیلاره کانم دا که ند و جووتی نه علم کرده پیم. نا ئاگاییانه، ده ستکاری پله ی گهرمی شووقه که م کرد. توژیک رو شتم و بو نیکی زور قیزه ون هات. سه لاجه که م کرده وه و سهیریم کرد، ژهمی کوله که و خه یاری سیس و چرچ، که پرو لی دابوون و بو گه نیان کردبوو.

نزیکه ی نیو قاپ برنج له مه نجه لی برنجه که دا مابوه وه، دیار بوو ده میکه له ویدایه، چونکه وشک بووبو وه و بووبوو به بنکر. سه ره که یم لادا و بو نی برنجی کون وه له می مه نجه له که چوو به سه رو چاومدا. یه ک دهر زهن قاپ و قاچاگی پیسیش له ناو سنگه که دا که وتبوو؛ بو گه نی ئه و ته شته جله پلاستی که سابوونا وه ی که له سه ر جلشور که دانرا بوو، روژه ره ییک دهر پوی.

بانگی ژنه که مم کرد، هیچ وهلامی نه بوو. ژووری نووستن و گهرماو و مه خزه نه که ش گهرام، که سی لی نه بوو. ههفته ی پیشوو رۆژنامه ی به یانیا نه که م چۆن به پهرش و بلاوی جیهیشتبوو هه روا له شوینی خویدا مابوو. له ژووری دانیشتنه که، کارتونیکی شیر ی ۵۰۰ ملیمی به تال و به رداخیکی شووشه که شیره که ی پیوه وشک بوو بووه وه، له گهل تاک گۆره وییه کی سپی ژنه که م به هه لگه راوه یی و جزدانیکی چه رمی سور، به و ناوه دا پزا بوون.

گر مه ی مه کینه ی ئه و سه یارانه ی به جاده سه ره کییه که دا خلۆرده بوونه وه، بیده نگ ی شووقه چۆل و هۆله که ی ده شیواند.

زۆر شه که ت و برسی بووم، یه ک که وچکی پاکیش چیه نه بوو بۆ ئه وه ی که وچکی له و برنجه کۆنه بده م؛ هه رچی قاپ و قاچاغی ماله که هه بوو به پیسی له حه وزی سنگه که دا که له که کرابوو. هه ستم به ته نیایی ده کرد، دوا ی سه فه ریکی ئاوا دوور و دریژ گه راومه ته وه بۆ مالکی چۆل و هۆل. ده مویست که سیک هه بیته باسی هه موو ئه و شته پر و پوو چانه ی بۆ بکه م که له گه شته دریژه که مدا روویان دابوو؛ یان باسی ئه و دیمه نه سروشتیانه ی بۆ بکه م که له په نجه ره ی شه مه نده فه ریکی بیانیه وه به لایدا گوزه رم کرد وه. ته نیا بووم، چونکه که س نه بوو ئه و هه له م بداتی و بپرسیت: "ئه ری ماندوو نیت؟" منیش بۆ ئه وه ی بلین که سیکی چه ند خۆراگره، بلیم: "نا، باشم." توورپه بووم. به لی، به هۆی ته نه هاییه که مه وه هه ستم به توورپه بوونیک ی زۆر ده کرد. له بهر ئه وه ی خۆم به قه رزارباری له شی بییه های خۆم ده زانی و به هیچ جوړیک نه مده توانی بهر هه قیقه تی تالی ئه م جیهانه بیژه حمه بکه وم. ئه و سه رمایه ی له پریکدا خۆی به نیو جله ته نکه کانمدا ده کرد و بیرکردنه وه له و

پاستییی هی هموو ئه وهی تا ئیستا له ژیاندا به دهستم هیناوه، سه رکه وتوانه
قه شمه ریکردن بووه به وهی پیم و ابووه که سئیک به نرخم، هیندهی تر
ته نیای ده کردم. بیکهس و ته نیا، به بی ئه وهی که سئیک خوشیی بویم، ورده
ورده له ناو ده چووم.

له و سه روبه نده دا، گویم له نوزهیه ک بوو.

به ئاراسته ی دهنگه که دا رۆشتم. ورته ورتیکی کز له بالکونه که وه هات، زۆر
به زهحمهت گویت لی ده بوو. دهنگی ژنه که م بوو.

ئه وه سهستی بیکهسی و ته نیایییهی که میک له مه و پیش باسم ده کرد،
یه کاویه ک گۆرا بو رزگار بوون. په ست و تووره ده رگای بالکونه که م دا
به یه کدا و گوتم: "له و کاته وه من بانگت ده که م، بو وه لامم ناده یته وه؟! مال
ئاوا به پروه ده بریت؟ بو خاتری خوا بهس پیم بلئ به چی ژیاویت؟"

هه رکه له شی رووتی ژنه که مم بینی، وه ستام.

ژنه که م له به رانه ر ئه وه محاجه ره ئاسنه ی که به دریژیی په نجه ره ی
بالکونه که دریژ بوو بووه وه که وتبووه سه ره ئه ژنو، وه ک ئه وه ی هه یه جانی
شتیک بیت هه ردوو قوئی بو ئاسمان به رز کرد بووه وه. په نگی له شی به
ته واوی بو سه وزیکی توخ گۆرا بوو. رۆخساره تاریکه که ی پیشووتری
ئیستا وه ک گه لای دره ختیکی هه میشه به هاره ده دره وشایه وه. قژه وشک و
زبره که شی وه ک قه دی گیایه کی کیوی بریقه ی ده هات.

به بینینی ئه وه دیمه نه، کشامه دواوه. چاوه زه رده ه لگه راوه کانی له نیو ئه وه
رۆخساره سه وزه دا، ده دره وشانه وه. رووی تی کردم و جووله یه کی کرد،

وهك ئه وهى بيه ویت هه سستته سه ر پى. به لام وا پنده چوو نه توانیت
ماسووله كهى قاچى بجوولینیت، چونكه نه دهیتوانى هه سستى و نه
دهیشیتوانى بروات.

به دهم ئازاره وه، كه مه ره جیره كهى با دا. زمانى وهك رو وهكى ئاوى، له بهینى
لیوه شینه توخه كانیدا یارى ده كرد. ئه وه ددانى هه ر هیه نه مابوو.

نوزه كه كه زیاتر له ناله ده چوو، له لیوه هه لقرچاوه په لاوییه كانییه وه
هاته دهره وه.

"ئاو..."

به ره و سنگه كه رام كرد. به لوعه كه م کرده وه و ته شتى جشسته كه م پر كرد
له ئاو تا له بهرى رڙا. له هه لپه ی ئه وهى خیرا بگه مه بالکونییه كه، ئاوه كه
به ملاولای ته شته كه دا رڙا و ژوورى دانیشته كه ی ته ر كرد. ئاوه كه م كرد به
سه رو سنگى ژنه كه مدا؛ ته واوى له شى وهك گه لای دره ختیكى گه وره
بوو ژایه وه. دیسان گه رامه وه بو ئه وهى ته شته كه پر كه مه وه و ئه م جار ه یان
بیکه م به سه ریدا. هه ركه ئاوه كه م پیاكرد قژی ره پ و ریک به رز بو وه وه،
ده تگوت پیشتر هیزیکى نادیار كه پسى کردوو به سه رییه وه. ته ماشام كرد
له شه سه وزه بریقه داره كه شى سه ره له نوئ ده گه شایه وه. بو ساتیک هه ستم
به وری ده كرد.

هه رگیز ژنه كه مم ئاوا به جوانى، نه دیبوو.

دایکه.

له مه و دوا ناتوانم نامه ت بۆ بنووسم. ته نانه ت ناتوانم ئه و بلوزه خوریه پرته قالییه ی که زستانه رابردوو له سهردانه که تدا بۆ ئیره له بیرت چوو، له بهر بکه م.

له و رۆژه وه ی میرده که م چوو بۆ سه فەر له بهرمدایه، تۆ خۆت باش ده زانی من چه ند سه ر ما برده له م.

هیش تاش بۆنی زه لاته که ی ئه و ئیواره و پیستی توی لی دیت، چونکه تا ئیستاش نه مشوردوو. خۆ ده متوانی بی شووم به لام جه وه که زۆر سارد بوو، ئینجا نه مده مویست ئه و بۆنه له لووتم بپریت، ئه وه بوو دواتر خه وم لیکه وت پیوه ی. به یانی دوا ی ئه وه، هیشتا زوقمه که به رینه دابوو، کاتی تیشکی خۆر له په نجه ره ی ژووری نووستنه که وه له سه رخۆ هاته ژووره وه، هه ر که چاوم به تیشکه که که وت، ریک دام له پر مه ی گریان، دایکه. چوومه سه ر بالکونه که و جله کانم دا که ند تا ئه و تیشکه که رمه له ئامیزم بگریت. تیشکی خۆره که هاوشیوه ی بۆنی تۆ به نیو له شی رووتمدا ده رۆشت؛ دواتر که وتمه سه ر ئه ژنۆ و هاوارم کرد: دایکه، دایکه. جگه له وه هیچی ترم نه گوت.

نازانم ئاخۆ چه ند رۆژ، چه ند هه فته، یان چه ند مانگ تیپه ریوه؟ که شه وه وا هیشتا گه رم نه بووه و پله ی گه رما ته نها چه ند پله یه کی که م به رز بووه ته وه. توزیکی تر گلۆپه زه رده کان له په نجه ره ی شوو قه کانی سه ر پوو باری چونگنانگه وه ده دره وشینه وه.

تو بلی ئه و خه لکانه ی له و شووقانه دا ده ژین بمبین؟ ئه ی ئه و سه یارانه ی به شه قامه که دا جرت و فرتیانه و پرووناکی گلۆپه عاموودییه کان ده دا له سه قفه کانیا ن چی؟ ئیستا من له چیی ده چم؟

*

ئه و زور میهره بانه له گه لمد، دایکه. ئینجانیه کی گهره ی کرپووه تا له ناویدا، بمچینیت. هه موو به یانییه کی یه کشه ممان له بهردهم ده رگای بالکونه کدا داده نیشته و ئه و سنانه⁵ ده کوژیت که خه ریکه تیم ده دن.

ئه و که هه میشه ماندوو بوو، که چی ئیستا ده زانیت من چه زم له ئاوی به لۆعه نییه، هه موو به یانییه ک به سه ر شاخه که ی پشته وه ماندا سه ر ده که ویت تا سه تلئ ئاوی کانزایی بهینیت و لاقه کانی منی پی ئاو بدات. ماوه یه ک له مه و بهر، خۆلی ئینجانیه که می ده ردا و باوه شیک پهینی تازه شی بو تیکردم. هه ر شه ویک بریک باران بیاری و هه وای پیسی شار پاک بکاته وه، ئه میسه ده رگا و په نجه ره کانی پیشه وه ده کاته وه تا هه وای پاک ئالوگور بکات.

*

ئه زانی چی زور سهیره، دایکه، هه رچه نده ئیستابینین، بیستن، تام و بونیشم له ده ست داوه، که چی هه موو شتیک له جارن نویتتر و پرژیانتره. ئیستا هه ست به لیکخشانی زبری تایه ی سه یاره کان ده که م کاتیک به سه ر جاده قیره که دا رهت ده بن؛ ئه و کاتانه ی میرده که م ده رگای پیشه وه ده کاته وه و

⁵ جانه وه ریکی زور بچووکه و ده داته رووهک. Aphids

بهلامدا رەت دەبیت، ھەست بە زایەلەى شوینپیکانى دەکەم. ھەست بە دووگیانبوونى ھەوای شیدار بە دلۆپى باران و تیشكى خۆلەمیشى كازیوھى بەرەبەیان دەکەم.

دوور بیت یان نزیك، ھەست بە چەكەرەى گول و کرانەوھى پەرەکانیان لە ھەموو شوینپیک دەکەم. ئەو کرمانەى لە قوزاخەکانیان دینەدەرەو، زاوژى سەگ و پشیلەکان، لیدانى دلئەو پیرەمیردەى لە بالەخانەكەى تەنیشماندايە، سەپیناخى نیو ئەو مەنجەلەى لە مەتبەخى مالەكەى سەر ووترماندا نیوھكول بوو، ئەو چەپكە گولە بەیبوونەى خراوھتە گۆزەبەكەو و لەتەنیشت ئامیرى گرامافونەكەى شووقەكەى خوارترمانەوھ دانراو، ھەست بە ھەموو ئەو شتانە دەکەم. شەو بى یان رۆژ، ئەستیرەکان وینەى ھیلالیمان بۆ دەكیشن. لەگەل ھەلھاتنى خۆردا، ھاوشیوھى لاشەى من، دارچنارەکانى قەراغ جادە بە ئاراستەى رۆژھەلاتدا قەدى دلخوازی خویان شور دەکەنەوھ.

لیم تیدەگەیت، دایكە؟ دەزانم، بەم زووانە بیرەوھریبەکانیشم لەدەست دەدەم، بەلام ھەست بە باشى دەکەم. زۆر لەمیژە خەونم بەم جۆرە ژیانەوھ دەبینى، خەونم بەوھ دەبینى كە جگە لە ئاو و ھەوا و تیشكى خۆر، لەسەر ھیچ شتیكى تر نەژیم.

*

بیرتە ئەو كاتانەى كە مندال بووم و بەرەو مەتبەخەكە رام دەکرد، سەرم دەخستە سەر كوشت و تیر بۆنم دەکردى. ئای لەو بۆنە خووشە، بۆنى ناوكە

كونجى برژاو و رۆنى كونجى. ههميشه داميني تهنورره كه تم به ده سته
قوراپوييه كانم پيس ده كرد، چونكه دايمه دستم له قوردا بوو.

ئەي ئەو رۆژه تهماوييه به هارەت بيره كه باران نم نم دەبارى و باوكم به
باووش خستمييه سەر تراكتوره كه، پاشان به رهو كه نارى ده رياكهى بردين.
ئەري به راست تهما نم چەند سال دەبوو؟ هيشتاش، قاقاي بيياكى گوره كان
له جلى دژه - باراندا و ههلبەز و دابهزى ئەو مندالانهى قژه تهره كه يان به
ناوچاوانيانه وه نووسابوو و پيئكه وه باوه خوليان ده كرد و دواتر سهريان
گيژى ده خوارد، ههموويم له ياده.

دايكه، ئەو گونده هه ژارهى سەر ده رياكه ههموو ژيانى تو بوو. له وى له دايك
بوو بوويت و گوره بوويت. هەر له وى مندالت خسته وه و كارت كرد. هەر
له وى پير بوويت.

رۆژيك ديت هەر له وى و له گورستانى خيزانه كه ماندا به تهنشت باوكمه وه
ده تننن.

دهزاني دايكه، له ترسى ئەوهى ژيانى منيش وهكوو هى توى لى نهيهت،
ماله وهم به جيھيشت. جيھيشتنى ماله وه له تهمانى حه قده ساليئا و پياسه به
ناوچه گوندنشينه كانى بووسان، داگو و گانگنيونگ بو ماوهى زياد له
مانگيك به بى ئامانج، ههموويانم به باشى له بيره. ئەو ريستورانته ژاپونيينه
به درۆوه تهمانى خوم پيئدوتن و چوون بو بازار به تهنها، خوگرموله كردنى
ئيواران و پالکەوتن له ژوورى خوئندنه وه كه دا- به راستى حەزم له و ژووره
بوو- له گه ل گلۆپى رهنگا ورهنگى شاروچكه كان و باق و بريقى خه لکه كهى،
ههموويم له ياده، دايكه.

نازانم يه كه مجار كهى بوو له و راستييه تيگه شتم، كه منيش له نيو ئاپوراي
غهرىبى ئەم شه قامه قهره بالغانه دا، پير ده بم. نه له ماله وه دلخوش بووم و
نه له هيچ شوينيكي تريش، كه واته تو پيم بلئ دايكه، ده بوو روو له كوئ
بكه م؟

هه رگيز نه متواني دلخوش بم. تو بلئى ئەم روحي عه زابه بو هه تاهه تايه
كه روو و پهل و پوم بگريت؟ هه موو ئەوهى من ده مويست ئەوه بوو هه لبيم.
پالنه ره كانم زور ساده بوون، ريك وهك ئەو گريانهى مروف له تاو نازار
ده پرژيت يان ئەو نو قورچانهى هاوارت لئ هه لده ستينيت. بيرمه روژيكيان
له كوشنى دواوهى پاسه كه دانيشتبووم و ئەژنوم بو لاي سنگم بهرز
كردبووه وه، ئەوه نده پاك و بيتاوان دهرده كه وتم ده تگوت ميرووله يه ك چييه
نازاري نادم، به لام ته واوى كاته كه ده مويست به كوله مست جامه كه
وردوخاش بكه م. تونى ئەو خوينه بووم كه له گه ل شكاني جامه كه دا به له پي
ده ستما ده هاته خواره وه، خو ئەگه ر بمتوانيبايه، پشيله چون شير
ده ليسيته وه، ئاوا ده مليسايه وه. ئەو شته چى بوو هه ولم دها له ده ستى
رابه كم، چ شتيك هينده نازاري دهام تا ئاماده بم بو ئەوسه رى دونيا
رابه كم؟ ئەى چى گه راندمييه وه و له په لوپوى خستم؟ ئەو كوت و به ندانه
چى بوون ريگه يان نه دا ئەم خوينه قيزه ونه له له شمدا فرئ بده مه دهره وه؟

*

دكتوره به ته مه نه كه زوو زوو په نجهى ده كيشا به بيسته ره پزيشكييه كه دا و
له ژير ليوه ده يگوت هه ناوت ده لئى گورستانى بيده نكه. ته نها گويم له ده نكي
زايه لئى باو بورانيكى دووره. بيسته ره پزيشكييه كهى دانا يه سه ر ميژده كه و

شاشه‌ی سۆنهره‌که‌ی سوورپاند. پالکه‌وتم و جیلکی ساردی دا له سکم و پاشان به پارچه ئاسنکی سارد هه‌ر له ده‌رچه‌ی گه‌ده‌مه‌وه بۆ به‌ر میزه‌لدانم سکمی پشکنی. پیده‌چوو له ریگه‌ی ئه‌و پارچه ئاسنه‌وه، وینه‌ی ره‌ش و سپی هه‌ناوم بۆ سه‌ر شاشه‌که بگوازیته‌وه.

زمانی بۆ ته‌قاند و له‌ژیر لیوه‌وه گوتی: "هه‌موو شتیک ئاساییه" پاشان ده‌نگی هه‌لبری و گوتی: "وا سه‌یری سکت ده‌که‌م ... هه‌یچ کیشه‌یه‌ک نابینم." هه‌موو شتیک "ئاسایی" ده‌رده‌که‌وی.

"گه‌ده، جگه‌ر، مندالدان، گورچيله، هه‌مووی بیکه‌موکورییه."

یوچی نه‌یده‌توانی له‌وه تینگات که هه‌موو ئه‌و ئه‌ندامانه‌ی ئه‌و باسی ده‌کات به‌م زوانه ده‌پووکینه‌وه و ده‌مرن؟ به‌چهند پارچه کلینسیک جیلکه‌ی سه‌ر سکم سپری و کاتیک ویستم هه‌ستمه‌وه، دووباره پیی گوتم پالکه‌ومه‌وه. به‌هه‌موو هیزی ده‌ستی خسته سه‌ر چهند شوینیکی سکم، به‌لام ئازاری نه‌ده‌هات. له‌پرا به‌ تووره‌یییه‌وه گوتی "ئازاری نییه؟" منیش سه‌هیریکی چاویله‌که‌که‌یم کرد و سه‌رم سوورپاند.

"ئه‌ی ئیره چی؟"

"ئه‌ی ئیره؟"

"نا ئازاری نییه"

ده‌رزیه‌کانی لیدام، به‌لام له ریگه‌دا بۆ ماله‌وه دووباره ره‌شامه‌وه. له ویسته‌گه‌ی شه‌مه‌نده‌فهری ژیرزه‌وییه‌که‌دا چیچکانم کرد و پالم دا به

دیواره که وه. بۆ ئه وهی ئازاره که م بیرچیته وه ده ستم کرد به ژماردن. دکتوره که پی گوتم که پشوو بدهم، ئارام بم و میشکم ماندوو نه که م. مینا راهیبکی بودایی گوتی، هه موو شتیک په یوه ندی به بیرکردنه وه وه هه یه. بیر له شتی ئارام بکه ره وه، هیمن به. یهک، دوو، سی، چوار، ئارامییه کی هه میشه یی. ژماره م ده ژمارد تا نه رشیمه وه... له تاو ئازار ده ستم کرد به گریان، له گه ل هیلنجی یهک له سه ر یهک و هه له یئانه وهی ترشی گه ده م، له رز گرتمی. ئه وه بوو هیچ له گه ده مدا نه ما و که وتمه سه ر زه وییه که. چاوه ری بووم زه وییه که له له رینه وه بکه ویت. به نه فره ت بیت، بۆ ناوه ستی.

چه نیکه ده بیت من ئه وهام؟

※

دایکه، به رده وام هه مان خه ون ده بینم. له خه ونمدا وهک سووره چناریک بالا ده که م. سه قفی بالکونه که ی خو مان کون ده که م و پاشان سه قفی نهومی دواتریش دهه برم، پاشان نهومی یازدهه م، شازدهه م، دانه دانه کونکریت و شیشی سه قفه کان ده برم تا ده گه مه کو تا سه قف. له سه ر به رزترین چله کانم گو له کرموکه ی سپی خو نچه ده که ن. بو ری هه وا که م ئاوی پاک نه بیت هه لی نامزیت، له خاوینیدا خه ریکه ده ته قیت. سنگم ده که مه ئاسمان و راده کشیم تا چله کانم دریزتر بن. به و جو ره له م شووقه یه نه فره تییه هه لدیم. به لی دایکه، هه موو شه ویک هه مان خه ون ده بینمه وه، هه موو شه ویک.

※

پۆژه کان ساردتر ده بن. ئه مپروش وهک هه موو پۆژیکی تر، ئه م زه وییه ده بیته گه واهیده ری وه رینی زور گه لای تر، زور ماری تر کاژ فری ده دن،

زۆر مېشووولەي تر گيانيان لە دەست دەدن و زۆر بۆقې ترېش بەر لە کاتې
خۆيان دەچنە سووړې سېرېوونەو.

بەردەوام بېر لە بلوزەکەت دەکەمەو، دايکە. چېتر يادەوهرېي بۆنەکەت بۆم
ئاشنا نېيە. دەمەوېت داوا لە هاوسەرەکەم بکەم تا بلوزەکەت بدا بە
شانەکانمدا، بەلام چي بکەم تواناي قسەکردنم لە دەست داو؟ ئەويش کە
دەمبېنېت وا لەناو دەچم، دەگري و توورە دەبېت. خۆت دەزاني، من تاکە
خيزانېک بووم کە ئەو شکی دەبرد. دەتوانم هەست بە تېکەلبووني دلۆپي
گەرمي فرمېسکەکانې لەگەل ئەو ئاوە کانزايييهدا بکەم کە مني پي ئاو
دەدات. مستە نووقاوهکانې دەبېنم کە نازانېت بە کي و بە چيدا بکېشېت.
دەتوانم هەست بە نارېکي گەرديلهکانې هەوا بکەم، دايکە.

*

من دەترسم، دايکە. وا لقەکانم دەکەونه خوارەو. چوار دەوړي ئېنجانەکەشم
و هک بەرد رەق بوو و درزي بردوو. سەري رەگەکانم ئازاريان هەيە. بەر
لەوهدې زستان بېت دەمرم، دايکە.

گومانم هەيە جارېکي تر و لە جيهانېکي لەم جوړەدا، خونچە بگرەو.

ئەو شەو دەوای گەرانهوهم له سهفهەر و پاش ئەو دەی به سئ سه تلی پر
 ژنه که مم ئاودا، که میک زهر داوی گە دەی هه لهینایه وه. خیرا لیوه
 هه لقرچاوه کانی داخسته وه، گوشتی لیوی چووه وه به ناویه کدا. به له رزه وه
 په نجه م خسته سه ر لیوه په ریوه قرچاوه کانی؛ گویم له نووزیه کی هیواش
 بوو، ئەوهنده نزم بوو که نه متوانی تیگه م چی ده لیت. ئەوه کو تاجار بوو
 گویم له دهنگی ژنه که م بوو؛ دواي ئەوه جگه له چه ند ناله یه کی که م گویم له
 هیچی تر نه بوو.

رهگی چه ند ریشالیکی سپی ئەستور له بهینی رانه کانییه وه هاتبوونه
 دهره وه. له سه ر سنگی گولی قه ترانی سوور خونچه یان کردبوو. دوو تووی
 نیره ک که به شی سه ره وه یان سپی و له ره گیشه وه زهر د و ئەستور بوون،
 له گوی مه مکیه وه هاتبوونه دهره وه. ئەو کاته هیشتا ئەگه رچی که میکیش
 بیت، دهیتوانی دهسته درێژه کانی بجوولینیت، هه ولی دا دهست بکاته ملم.
 ته ماشایه کی چاویم کرد، هیشتا تروسکاییه که ی که میان تیدا مابوو، بو
 پیشه وه چه مامه وه و خۆم فریدایه باوه شی ئەو دهستانه ی وه ک په ری گوله
 که مالیا⁶ بوون و لیم پرسی "تو باشیت؟" به چاوه کانی - که له سه ر پرووی
 ساف و رهنگراوی درهخته که له جووتی تریی پیگه ییو دهچوون -
 زهرده خه نه یه کی شاراوه ی کرد.

⁶ که ملیا: درهختیکی هه میشه سهوزه و گه لایه کی بریقه داری هه یه، گوله کانی سوور و
 سپین.

له ناوه‌پراستی پاییزدا، هیواش هیواش له‌شی ژنه‌که‌م ره‌نگی پرته‌قالییه‌کی
پروونی لی نیش‌ت. ئەو کاتانه‌ی دەرگای په‌نجه‌ره‌کانم دەرک‌ده‌وه ده‌سته
دریژه‌کانی به هیواشی له‌گه‌ل شنه‌ی با‌که‌دا ده‌جوولاند.

به‌لام له‌گه‌ل ته‌واوبوونی پاییزدا، ورده‌ ورده‌ گه‌لاکانی هه‌ل‌وه‌رین. ره‌نگی
له‌شیشی له‌ پرته‌قالییه‌وه بو‌ قاوه‌یییه‌که‌ی توخ‌گورا.

بیرم له‌ کو‌تاجار دەرک‌ده‌وه که له‌گه‌ل ژنه‌که‌مدا خه‌وتم.

له‌بری بو‌نی ترشاوی له‌شی، بو‌نیکی شیرین و‌غ‌ریب له‌ ناو‌گه‌لی
ژنه‌که‌مه‌وه ده‌هات. گوتم یان براندی سا‌بو‌ونه‌که‌ی گو‌ریوه، یان ده‌ستی
به‌تال بو‌وه و‌ چ‌ه‌ند دل‌وپیک عه‌تری داوه له‌ ناو‌گه‌لی. به‌لام تو‌بلی‌ی چ‌ه‌نیک
له‌مه‌وبه‌ر ئە‌مه‌ی کردییت؟

ئێستا ئیتر شیوه‌ی ژنه‌که‌م له‌ مرۆفیکی ئاسایی نه‌ده‌چوو؛ ناتوانییت ببینییت
و‌ ته‌نانه‌ت ناتوانییت سه‌رچله‌کانیشی بجوولینییت. بیلبله‌کانی چاوی که
شیوه‌یان بو‌ ده‌نکه‌ تری‌ی قه‌ترانی ره‌ش گو‌رابوو، ورده‌ ورده‌ له‌نیو‌قه‌ده
قاوه‌یییه‌که‌یدا ون ده‌بوون. کاتیک ده‌چمه‌ سه‌ر بال‌کونه‌که‌، هه‌ستیکی ته‌ماوی
که‌ هیچ زمانیک ده‌ره‌قه‌تی نایه‌ت، دامده‌گرییت؛ بو‌ خوله‌که‌یک هه‌سته‌ ده‌که‌م
هاوشیوه‌ی ته‌زووی کاره‌با، پرته‌یه‌ک له‌ له‌شی ئە‌وه‌وه بو‌هی من دی‌ت. به‌لام
له‌گه‌ل هه‌ل‌وه‌رینی ئە‌و گه‌لایانه‌ی پو‌ژانیکی ده‌سته‌ و‌ قژی ژنه‌که‌م بوون و
کرانه‌وه‌ی ئە‌و لیوانه‌ی به‌یه‌که‌وه چ‌ه‌سپی بوون و‌ پاشان که‌وتنه‌ خواره‌وه‌ی
مشتیکی میوه‌ لیوه‌ی، ئیتر مینا بچ‌رانی تالیکی باریک ئە‌و هه‌سته‌ بوونی نه‌ما.
میوه‌ بچو‌وکه‌کانی ژنه‌که‌م هاوشیوه‌ی شه‌قبوونی ده‌می هه‌ناریک له
ده‌مییه‌وه دەرده‌په‌رین؛ هه‌موویم له‌ مشت‌مدا کو‌ کرد‌وه‌ و‌ له‌ به‌رده‌م ئە‌و

قەراغەدا دانیشتم که بالکۆنەکهی به ژووری دانیشتنەکهوه دەبەستەوه. ئەوه
یەکهەم جار بوو میوهی لهو جوۆره ببینم، رهنگیان سهوزیکی زەردباو بوو.
هاوشیوهی ئەو ناوکه گلوبەرژانەهی که بهتەنیشت گەنمەشامییەوه بو
مەزەهی بیرە دادەنریت، رەق بوون.

دەستم برد و یهکیانم خسته دەممەوه، توکیکی نەرم و بیتام و بۆنی
هەبوو. دواتر، دەستم کرد به کرماندنی میوهی ئەو تاکه ژنەهی لهم دنیاەدا
شکم دەبرد. یهکهەم جار تامی ترش بوو، تارادەیهک وهکوو تامی سووتاوی
وابوو، دواي توژیک مانەوه له بنی زماندا، تامەکهی تال بوو.

پوژی دواتر، یهک دەرزن ئینجانەهی خری بچووک بچووکم کړی، پاشان
پرم کردن له پەین و ناوکی میوهکانیم تیدا چاندن. ئینجا هەموویانم به ریز
له تەنیشت ئینجانەهی ژنە وشکبووهکهەم دانا و پەنجەرەکانم کردەوه. خۆمدا
بهسەر محاجەرەکهەمدا و جگەرەیهکم داگیرساند. چیژم له بۆنی ئەو گیا تازانە
دەبینی که له کوزی ژنەکهەمهوه سهریان دەردهیتا. کزەبای پاییز خوی له
دووکهلی جگەرەکهەم و قژە دریژهکهەم ئالاند.

تو بلیی ئەم بههاره، ژنەکهەم دووباره چهکه ره بکات؟ تو بلی گوله
سوورهکانی خونچه بگرهوه؟ بهراستی نه مدهزانی.

سه رچاوه:

Source: The Fruit of my Woman by Han Kang /
<https://granta.com/the-fruit-of-my-woman>